

Kl. 19:55

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, der er mange, der er kommet i arbejde, og velfærdsministeren har ret i, at det er godt for menneskene og for samfundet – ingen tvivl om det – men det er jo lidt afgørende for den politik, man fører, om man nu har den grundopfattelse, at de kom i arbejde, fordi vi sørgede for, at forskellen på kontanthjælp og dagpenge på den ene side og arbejdsindkomster på den anden side blev større. For så kan der være en vis fornuft i at sige, at så gør det heller ikke noget, at der er nogle, der økonomisk set kommer til at stå i en endnu dårligere situation på grund af fødevarerprisstigningerne. Men hvis vi nu har den grundopfattelse, at folk faktisk får arbejde, fordi de gerne vil arbejde, er der jo ikke nogen særlig grund til at skabe yderligere dårlige vilkår for de mennesker, der stadig væk er uden for arbejdsmarkedet, fordi man ikke får dem kompenseret for de meget store prisstigninger, der er på fødevarer.

Kl. 19:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 19:56

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Der er jo en række stærke indicier for, at der faktisk er en sammenhæng. Der er jo også en sammenhæng imellem, hvornår f.eks. mennesker på kontanthjælp er kommet i arbejde, og hvornår man indførte kontanthjælpsloftet. Der er også lavet forskellige mere – hvad skal vi kalde det? – punktvis undersøgelser af incitamenter med hensyn til det her med, at man skal søge arbejde, hvis man er på kontanthjælp eller forsikret ledig. Der kom f.eks. på et tidspunkt en bog, jeg tror, at den hed Sikke solbrændt du er. Det var Danmarks Radio, der lavede en undersøgelse, hvor de sagde, at de ville gå ud og skaffe job til nogle af alle dem, der ikke har job, bl.a. mennesker med indvandrerbaggrund. Og pludselig stod de med en masse job, og de stod med en masse ledige, men det var simpelt hen ikke til at få de ledige til at komme ind i de her job. Så der er altså noget, der hedder incitamenter til at tage et job. Det er ikke klarlagt hundrede procent, lige præcis hvordan årsag og konsekvens er, men selvfølgelig er der da en sammenhæng.

Kl. 19:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen. Nej, undskyld, jeg siger tak til ministeren, og så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 19:58

(Ordfører for forespørgerne)**Per Clausen (EL):**

På den ene side er det jo ikke sådan, at jeg ikke gerne vender tilbage til de gode, gamle dage, hvor man havde tre korte bemærkninger. Dem har man tit brug for. På den anden side er det sådan, at når man selv står heroppe, kan man være glad for, at de andre ikke har det. Sådan er der jo så meget.

Jeg vil sige, at jeg synes, at det har været nogle interessante diskussioner i dag, som for en stor dels vedkommende har handlet om noget, som ligger lidt i udkanten af, hvad der var hensigten med forespørgselsdebatten. Og det er, fordi hensigten med forespørgselsdebatten sådan set ikke var at få en grundlæggende diskussion af, hvordan vi kan øge fødevarerproduktionen, heller ikke selv om en øget fødevarerproduktion selvfølgelig vil påvirke prisdannelsen; det er jeg sådan set meget enig i. Jeg tror dog, at vi er nødt til at erkende, at hvis man tager udgangspunkt i det danske landbrug og fokuserer på at øge den danske landbrugsproduktion, har det marginal betydning i forhold til de internationale fødevarerpriser.

Der er til gengæld ingen tvivl om, at det er en vigtig opgave at øge fødevarerproduktionen, ikke mindst i de lande, hvor der er en konkret mangel på fødevarer. Jeg tror, at det var hr. Bjarne Laustsen, der sagde noget om, at hvis man kunne blive selvforsynende, var det godt. Jeg vil sige, at i Danmark løser vi det der med at være selvforsynende så rigeligt. Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at vi næppe selv med vores forenede kræfter, og selv ikke hvis vi ganger dem op med hele befolkningen, kan komme op på at indtage hele svineproduktionen i Danmark.

Det er jo rigtigt, at der er nogle steder i verden, hvor det ville være en fantastisk gevinst, hvis man blev i stand til at producere de fødevarer, man selv spiser. Og der må jeg jo så bare sige, at det i en eller anden forstand ikke altid er foreneligt med, at man også skal producere soja til dansk svineproduktion. Det er det globale, som er lidt mere kompliceret.

Der er to ting, som jeg forsøgte at fokusere på i dag, og som Enhedslisten forsøgte at fokusere på. Den første ting er, hvordan vi nu sikrer os, at den prisdannelse, der sker i Danmark, er udtryk for, at vi ikke betaler mere end det, som udviklingen i råvarepriserne og andre omkostninger kræver. Og der har jo været flere, der har været fremme med synspunkter på det. Der var føde-